

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Jitky Zavřelové v právní věci žalobkyně: **M. R.**, zast. Mgr. Tomášem Markem, advokátem se sídlem Na hutích 661/9, Praha 6, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 7. 2019, čj. 10.01-000370/19-005, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 2. 2021, čj. 6 A 147/2019-57,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Tomáši Markovi, advokátu, **se nepřiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) požádala dne 9. 4. 2019 žalovanou o určení advokáta pro zastupování v řízení vedeném před Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 10 Ads 62/2019. V záhlaví uvedeném rozhodnutím jí žalovaná advokáta k poskytnutí právní služby neurčila. Proti tomuto rozhodnutí se stěžovatelka bránila žalobou, kterou Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl. Tento rozsudek nyní stěžovatelka napadá kasační stížností.

[2] Městský soud nejprve odmítl všechny žalobní námitky, v nichž stěžovatelka pouze obecně tvrdila nezákonnost napadeného rozhodnutí, nesprávné posouzení právní otázky, zmatečnost, nepřezkoumatelnost, neurčitost, protiústavnost, diskriminaci a další vady napadeného rozhodnutí, neboť náležitě nerozvinula relevantní skutková tvrzení, z nichž by bylo zřejmé, v čem mají tyto vady žalobou napadeného rozhodnutí, jakož i řízení předcházející jeho vydání, spočívat.

[3] Městský soud se v napadeném rozsudku neztotožnil s námitkou porušení lhůty pro vydání rozhodnutí dle § 18c odst. 5 zákona č. 85/1996 Sb., zákona o advokacii, ve znění účinném do 31. 12. 2020 (dále jen „zákon o advokacii“), jelikož tam daná lhůta je pouze pořádková. Její samotné nedodržení nemůže být důvodem pro zrušení správního rozhodnutí.

[4] Stěžovatelka byla dle § 18c odst. 2 věta první a § 18c odst. 4 věta druhá zákona o advokacii povinna podat žádost na formuláři, jehož podobu stanoví Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou.

[5] Doložení dvou advokátů, kteří ji odmítli zastupovat, čestným prohlášením jejího syna nebylo dostatečné, jelikož dané prohlášení nedokládalo, že by stěžovatelka požádala o poskytnutí právní služby advokáty právě v dané věci, a rovněž nedokládalo, kdy k tomuto neúspěšnému pokusu došlo. Dle soudu měla stěžovatelka prokázat, že neúspěšné pokusy proběhly mezi doručením usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 3. 2019, čj. 10 Ads 62/2019-11, kterým jí soud zamítl žádost o ustanovení zástupce pro zjevnou neúspěšnost a vyzval ji k předložení plné moci udělené advokátovi, a podáním žádosti o určení advokáta žalované.

[6] Označení původního sporu jako „zjevně neúspěšného návrhu“ v usnesení NSS čj. 10 Ads 62/2019-11, odůvodňuje neurčení advokáta pro zjevné bezdůvodné uplatňování práva dle § 18c odst. 5 zákona o advokacii.

[7] Městský soud uvedl, že prokázání příjmů stěžovatelky odkazem na usnesení NSS ze dne 1. 11. 2018, čj. 2 Ads 324/2018-14, které přiložila k žádosti, nebylo dostatečné. Daným usnesením byla stěžovatelce ustanovena advokátka jako zástupce pro řízení před kasačním soudem. Dle městského soudu zákon o advokacii stanoví vlastní podmínky ohledně dokládání a zkoumání osobních a majetkových poměrů žadatelů, které jsou jiné než podle soudního řádu správního. Nelze ani „započítat“ dané usnesení do zákonem o advokacii vyžadovaných 6 měsíců před podáním žádosti, jelikož dané usnesení prokazuje její majetkové poměry přede dnem jeho vydání. Stěžovatelka tak nedoložila své příjmy za měsíce říjen 2018 až březen 2019.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalované k ní

[8] Stěžovatelka v kasační stížnosti namítala, že nevyplnila požadované údaje na předepsaném formuláři, avšak ty stejné informace vyplnila a doložila žalované ve svém podání ze dne 31. 5. 2019. V tomto podání rovněž uvedla, že do formuláře informace nevyplnila, jelikož ve formuláři není dostatek místa na vyplnění všech relevantních informací. Stěžovatelka odkázala na rozsudky Nejvyššího správního soudu, dle kterých žadatel není povinen dokládat své poměry výhradně formou vyplnění formuláře. Trvání na použití formuláře stěžovatelka považuje za přespříliš formalistické. Žádný právní

pokračování

předpis ji neukládá povinnost předat informace o jejích majetkových poměrech výhradně na daném formuláři.

[9] Odmítnutí poskytnutí zastoupení od dvou advokátů stěžovatelka doložila čestným prohlášením svého syna, ve kterém je přímo uvedeno, že daní advokáti odmítli její zastupování „*ve věci řízení sp. zn. 10 Ads 62/2019 o její kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem*“. Jako důkaz může sloužit cokoliv, tedy i čestné prohlášení. Je logické, že k danému odmítnutí muselo dojít po té, co ji kasační soud vyzval k doložení zastoupení. Žalovaná ani stěžovatelku neinformovala o tom, jak má danou skutečnost prokázat. Před vydáním rozhodnutí rovněž žalovaná nevyzvala stěžovatelku k doplnění podkladů její žádosti.

[10] Otázka, o které měl být vedený spor v řízení před NSS sp. zn. 10 Ads 62/2019, nebyla závazně judikurně vyřešena. Je tak nesprávný názor, že by se jednalo o zneužití práva či o zjevně bezdůvodné uplatňování práva.

[11] Stěžovatelka namítá, že svoje příjmy za posledních 6 měsíců doložila odkazem na usnesení NSS sp. zn. 2 Ads 324/2018, jelikož od jeho vydání do podání žádosti o určení advokáta uplynulo pouze 5 měsíců a 8 dní. V daném usnesení je uvedeno, jaké příjmy stěžovatelka má. Je rovněž notorií, že starobní důchod je určován jedenkrát ročně a od 1. 1. 2019 se nezvýšil natolik, aby se změnila její majetková situace.

[12] Stěžovatelka rovněž namítala řadu dalších vad napadeného rozhodnutí žalované i rozsudku spočívající v nezákonnosti, neplatnosti, neúčinnosti, nicotnosti, protiústavnosti a další.

[13] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že zjevná neúspěšnost původního sporu byla stěžovatelce vysvětlena již několikrát (např. v bodě 18 citovaného usnesení NSS sp. zn. 2 Ads 324/2018), a proto se bezpochyby jedná o zjevně bezdůvodné uplatňování práva a vyhovění jejímu návrhu na určení advokáta by bylo zřejmým bezdůvodným vynakládáním finančních prostředků. Žalovaná poukázala na správné a zřetelné vypořádání všech žalobních námitek ze strany městského soudu a navrhla zamítnutí kasační stížnosti jako nedůvodné.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[14] Na úvod kasační soud předesílá, že žalovaná vystavěla závěr o neurčení advokáta na celkem 4 samostatných důvodech (nepoužití formuláře, neprokázání odmítnutí zastoupení dvěma advokáty, bezdůvodné uplatňování práva, neprokázání majetkových poměrů). Dle kasačního soudu každý z těchto důvodů postačí sám o sobě k tomu, aby žalovaná advokáta stěžovatelce neurčila. Přestože Nejvyšší správní soud nesouhlasí se všemi názory, které žalovaná a městský soud zastávají, k zamítnutí kasační stížnosti postačí, aby pouze jedna ze vznesených námitek nebyla důvodná. Jak již několikrát Nejvyšší správní soud vyslovil, rozsudek krajského soudu nezruší, byť je založen zcela nebo zčásti na nesprávných důvodech, pokud je tento rozsudek přezkoumatelný, řízení před krajským soudem netrpělo žádnou procesní vadou, jež mohla mít vliv na zákonnost jeho rozhodnutí o věci samé, a současně může Nejvyšší správní soud postavit na jisto, že výrok rozsudku krajského soudu je v souladu se zákonem, aniž by překročil rámec věci, jak byla definována

nejen řízením o kasační stížnosti, ale i předcházejícím řízením žalobním a řízením před správními orgány (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 14. 4. 2009, čj. 8 Afs 15/2007-75, č. 1865/2009 Sb. NSS, a rozsudek ze dne 14. 12. 2009, čj. 5 Afs 104/2008-66).

[15] Podle § 18c odst. 2 věty první zákona o advokacii *žádost o určení advokáta k poskytnutí právní služby lze podat pouze na formuláři*. Podle § 18c odst. 4 věty druhé stejného zákona *podrobnosti náležitostí žádosti včetně vzoru jejího formuláře a způsob prokazování příjmových a majetkových poměrů žadatele, jakož i rozsah údajů, které je žadatel povinen Komoře sdělit, stanoví Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou*. Touto vyhláškou je vyhláška č. 120/2018 Sb., o stanovení formulářů žádosti o určení advokáta a formuláře podnětu k poskytnutí jednorázové právní porady. Jeho příloha č. 3 pak určuje podobu formuláře uvedeného v citovaných ustanoveních.

[16] Stěžovatelka ve vztahu k nucenému použití formuláře namítá, že takovou povinnost nestanoví žádný právní předpis. Z výše uvedené citace je zjevné, že toto není správný názor. Nejvyšší správní soud je však toho přesvědčení, že přísné a důsledné trvání na použití formuláře je, jak namítá stěžovatelka, přespříliš formalistické. Je nutné přihlídnout ke smyslu a účelu zákonného požadavku na podání žádosti na formuláři. Ten Nejvyšší správní soud spatřuje v možnosti žalované posoudit komplexně na základně přehledně roztríděných údajů majetkovou situaci žadatele. Zároveň dochází i k urychlení vyřízení žádosti, neboť žadatelé vědí, jaké údaje mají žalované poskytnout, aby mohla o jejich žádosti rozhodnout. Důležité je, zda jsou žadatelem odpovězeny všechny otázky, které by měl ve formuláři zodpovědět. Jinými slovy, je zejména podstatný obsah sdělených informací a méně již forma. Nicméně ani ta není zcela bez významu. Zajišťuje lepší přehlednost poskytnutých informací a v důsledku toho snazší a rychlejší zpracování ze strany žalované. Nestrukturované podání žadatelů by často mohlo znepřehlednit jejich skutkovou a majetkovou situaci a vedlo by tak k delšímu zpracování žádostí a tedy i pozdějšímu vydání rozhodnutí. To za situace, ve které je nutné o podané žádosti rozhodnout velice rychle (dle slov zákona *bez zbytečného odkladu*), jelikož úkony, pro které si žadatel žádá o určení advokáta, mohou být (a často jsou, jako v nyní projednávané věci) ohraničeny lhůtami, ať už zákonnými či soudními. Nemí zároveň zřejmé, že by žalovaná žádosti zpracovávala strojově, a proto by bylo přesné zachování struktury na předtištěném formuláři nezbytné. Stejného cíle proto bude dosaženo i tehdy, pokud podání sice nebude učiněno přímo na vydaném formuláři, ale bude strukturováno stejně, jako je strukturován formulář. Opačný výklad by byl přepjatě formalistický, neboť podstatný je obsah a struktura podání, nikoliv samotné podání na předpřipraveném formuláři. Soud tak uzavírá, že pro naplnění zákonného požadavku § 18c zákona o advokacii postačuje, aby žadatel předložil žalované žádost o určení advokáta nikoliv na formuláři k tomu určeném, ale ve vlastním podání, které však obsahuje všechny informace požadované ve formuláři a zároveň ve struktuře ve formuláři použité.

[17] Názor městského soudu tak není přesný, jelikož nepoužití formuláře by nebylo za výše zmíněných podmínek nutné. Nejvyššímu správnímu soudu nepřísluší jako prvnímu zhodnotit, zda tyto podmínky (vyplnění všech požadovaných informací ve struktuře dané formulářem) byly v dané věci naplněny. To by měl provést správní orgán a následně městský soud. Vzhledem k výše uvedenému předpokladu by však pro zrušení a vrácení věci soudu musely být důvodné i všechny další námitky uvedené v kasační stížnosti.

pokračování

[18] Městský soud dále uvedl, že čestné prohlášení syna stěžovatelky uvedené v jejím podání ze dne 31. 5. 2019 nebylo dostatečné, jelikož dané prohlášení nedokládalo, že by stěžovatelka advokáty požádala o poskytnutí právní služby právě v dané věci, a rovněž nedokládalo, kdy k tomuto neúspěšnému pokusu došlo. Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelkou, že v čestném prohlášení je minimálně údaj o označení věci, ve které se stěžovatelka pokoušela zajistit si právní zastoupení, uveden naprosto zřejmě a srozumitelně. Čestné prohlášení bylo uvedeno v následující podobě: „*Prohlašuji, že mé matce M. R. bylo odepráno právní zastoupení advokáty JUDr. D. Novotným a ostatními advokáty z AK Novotný&Partners Jičín, JUDr. L. Fiedlerem, JUDr. J. Sobotkou a JUDr. P. Kazdou z Nymburka ve věci řízení sp. zn. 10 Ads 62/2019 o její kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem.*“ Z podtržené části je zjevné označení věci.

[19] Nesprávná je i úvaha městského soudu, že stěžovatelka neuvedla, kdy se pokoušela zastoupení advokáty obstarat. Tato povinnost jde totiž nad rámec informací, které požaduje formulář, který žalovaná stěžovatelce poskytla. V daném formuláři je v části III. uveden pouze pokyn k uvedení dvou advokátů, kteří odmítli právní služby poskytnout bez dalšího požadavku na určení časového údaje. Dle kasačního soudu je v posuzované věci vyžadování takové informace i nadbytečné, jelikož již z čestného prohlášení plyne, že se stěžovatelka pokoušela obstarat zastoupení právě pro řízení před kasačním soudem sp. zn. 10 Ads 62/2019. Je pak nepodstatné, zda se tak stalo přímo po podání kasační stížnosti nebo těsně před podáním žádosti o určení advokáta stěžovatelce, podstatná je skutečnost, že ji minimálně dva advokáti v dané věci odmítli zastupovat.

[20] Dle § 18c odst. 5 zákona o advokacii *komora určí advokáta k poskytnutí právní služby žadateli, který osvědčil splnění zákonných podmínek, bez zbytečného odkladu. Komora žádosti nevyhoví, jestliže jde o zneužití práva nebo jde-li o zjevně bezdůvodné uplatňování nebo bránění práva.*

[21] Stěžovatelka namítá, že otázka, o níž měl být veden spor v řízení před NSS sp. zn. 10 Ads 62/2019 nebyla judikturně vyřešena, proto nejde o zjevně bezdůvodné uplatňování nebo bránění práva. Ve výše uvedeném usnesení NSS sp. zn. 10 Ads 62/2019 kasační soud uvedl následující: „*NSS na základě uvedeného uzavírá, že již ze samotného obsahu žaloby jednoznačně plyne, že stěžovatelka brojí proti postupu žalované, který pojmově, a to zcela zjevně a nepochybně, nemůže být zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. Již z tohoto důvodu nemohla být se svou žalobou úspěšná; v její prospěch tak nemůže vyznít ani rozhodnutí o kasační stížnosti. Žaloba a kasační stížnost jsou tedy zjevně neúspěšným návrhem ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. Ke shodnému závěru ve skutkově a právně podobné věci téže stěžovatelky ostatně NSS dospěl již v rozsudku ze dne 8. 11. 2018, čj. 2 Ads 324/2018-17.*“ Aniž by soud nyní přezkoumával výše uvedený názor, je zjevné, že Nejvyšší správní soud označil spor jako zjevně neúspěšný dle § 36 odst. 3 s. ř. s. Kategorie zjevné neúspěšnosti (§ 36 odst. 3 s. ř. s.) a zjevně bezdůvodného uplatňování práva (§ 18c odst. 5 zákona o advokacii) se do značné míry jistě překrývají. Podstatou obou institutů je neustanovit zástupce a nehradit jeho náklady z veřejných financí pro zbytečnost a nedůvodnost takového postupu. I kdyby byl zástupce ustanoven, jeho jakákoliv aktivita by nemohla vést k úspěchu ve věci. I přestože je tak slovní vyjádření obou ustanovení jiné, jejich význam je v zásadě shodný, pouze pojem použitý v zákoně o advokacii lze považovat za o něco málo širší. Názor vyjádřený v usnesení o zamítnutí ustanovení zástupce je stále názor vyslovený Nejvyšším správním soudem, nelze jej tak přehlížet a tvrdit, že daná právní otázka nebyla doposud vyřešena.

Nehledě na to, že desátý senát vycházel z předchozí judikatury kasačního soudu – rozsudku čj. 2 Ads 324/2018-17. Pokud tak Nejvyšší správní soud v usnesení sp. zn. 10 Ads 62/2019 označil spor vedený stěžovatelkou za zjevně neúspěšný, žalovaná postupovala správně, pokud dle § 18c odst. 5 zákona o advokacii nevyhověla žádosti stěžovatelky pro bezdůvodné uplatňování práva.

[22] Dle § 18c odst. 4 věty první zákona o advokacii *k žádosti musí být přiloženy doklady o výši příjmu žadatele a společně s ním posuzovaných osob za období 6 kalendářních měsíců předcházejících podání žádosti, jakož i doklady o jeho majetkových poměrech.*

[23] Stěžovatelka namítá, že svoje příjmy za posledních 6 měsíců doložila odkazem na usnesení NSS ze dne 1. 11. 2018, čj. 2 Ads 324/2018-14, jelikož od jeho vydání do podání žádosti o určení advokáta uplynulo pouze 5 měsíců a 8 dní. Takové doložení příjmů není dle citovaného ustanovení dostatečné, jelikož dané ustanovení vyžaduje doložení příjmů za období 6 kalendářních měsíců předcházejících žádosti. Jinými slovy žadatel je povinen doložit příjmy za všech 6 měsíců před podáním žádosti. Dané ustanovení nepožaduje doložení příjmů, které nejsou starší než 6 měsíců před podáním žádosti, ale doložení příjmů za všech 6 měsíců. Zatímco tak majetkové poměry, které mohla žalovaná vzít za prokázané z usnesení sp. zn. 2 Ads 234/2018, na které se stěžovatelka odkázala, mohlo prokazovat její příjmy za říjen roku 2018, nijak tím nemohla prokázat své poměry za měsíce listopad 2018 – duben 2019. Nejvyšší správní soud tak v tomto souhlasí s názorem městského soudu.

[24] Je naprosto mylná představa stěžovatelky, že si žalovaná měla její příjmy sama dopočítat na základě obecné znalosti o zvyšování důchodů vždy k novému roku. Je nutné pamatovat na to, že v projednávané věci se jedná o řízení o žádosti, kde je velká část odpovědnosti za zjištění, resp. prokázání, skutkového stavu vložena na žadatele. O to více se tato procesní povinnost žadatele uplatní v řízení o určení advokáta, jelikož dle § 55a odst. 1 zákona o advokacii se v řízeních vedených dle § 18c stejného zákona nepoužije mimo jiné i § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, dle kterého *nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.* V řízení o určení advokáta tak žalovaná nemá povinnost vyzývat žadatele k odstranění vad podání. Navíc nelze vyloučit ani změny ve výši přiznaného důchodu, byť půjde o situaci méně častou.

[25] Nejvyšší správní soud pro úplnost uvádí, že všechny námitky rekapitulované v bodě [12] tohoto rozsudku nelze pro jejich obecnost považovat za řádné a projednatelné kasační body. K formulaci žalobních bodů se podrobně vyjádřil rozšířený senát v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, v němž mj. uvedl: „Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost.“ Tyto závěry rozšířeného senátu lze plně vztáhnout i na formulaci důvodů kasační stížnosti. Uvedené námitky jsou tak nepřijatelné dle § 104 odst. 4 s. ř. s. (*kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 [...]*).

pokračování

IV. Závěr a náklady řízení

[26] Jak již bylo uvedeno výše (bod [14] tohoto rozsudku), přestože některým kasačním námitkám Nejvyšší správní soud přisvědčil, některé zamítl jako nedůvodné, což postačuje k tomu, aby celou kasační stížnost zamítl jako nedůvodnou.

[27] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka v soudním řízení úspěch neměla, proto dle uvedených ustanovení nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, která by jinak měla právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti. Ustanovenému zástupci soud nepřiznal odměnu za zastupování v řízení o kasační stížnosti, jelikož v řízení neučinil žádný úkon právní služby.

[28] Nejvyšší správní soud na závěr upozorňuje stěžovatelku, že některá její vyjádření v kasační stížnosti byla na hraně toho, za co by jí soud mohl uložit pořádkovou pokutu dle § 44 odst. 1 s. ř. s. Dle tohoto ustanovení *tomu, kdo neuposlechne výzvy soudu nebo učiní urážlivé podání či přednes, může být usnesením uložena jako pořádkové opatření pořádková pokuta do výše 50 000 Kč, která je příjmem státního rozpočtu. Pokuta může být uložena i opakovaně a může být na odůvodněnou žádost podanou do právní moci rozhodnutí, jímž se řízení končí, usnesením zčásti nebo zcela prominuta.* Stěžovatelka v kasační stížnosti opakovaně uvedla hanlivé a urážející obraty směřované k žalované i městskému soudu (např. „jen hlupák může být toho názoru, že by se od 1.1.2019 výše starobního důchodu stěžovatelky zvýšila natolik“, „stěžovatelka vycházela z principu, že o její žádosti o určení advokáta rozhodne právně svéprávná a logicky uvažující osoba s běžným lidským intelektem“ a navazující vyjádření „když to samé stěžovatelka předpokládala rovněž u soudce Městského soudu v Praze“). Je pochopitelné, že adresát zamítavého rozhodnutí ať již správního orgánu nebo soudu nebude spokojený. Je jeho právem proti takovému rozhodnutí brojit a zákonnými prostředky se domáhat jeho přezkumu, avšak vyjádření, kterým se takového přezkumu domáhá, nemají ve slušné a moderní společnosti sklouznout do urážlivé či pohrdavé roviny. Takovým vyjádřením na váze svých argumentů ničeho nepřidá. V případě, že v takových vyjádřeních bude stěžovatelka nadále pokračovat, vystavuje se hrozbě uložení výše uvedené pokuty.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. července 2021

Petr Mikeš
předseda senátu